

מלאכת מחשבת סיפורותית

סיפורת

חיים באר: נוצות; הוצאת עם עובד / ספריה לעם; 247 עמ'.

לא בכל יום, אף לא בכל שנה, מתפרסם אצלנו רומן מקורי מצויין כמו „נוצות“. חיים באר, מחבר ספר השירים „שעשועים יום יום“, מתגלה כאן כמספר, התגלות המציבה אותו כבר עם הופעתו הראשונה, במקום מכובד מאוד בין סותבי הסיפורת העבריים. אמנם, קיראי המוספים לספרות בעתונות יכולים היו בשנים האחרונות לקרוא פרקים מתוך הספר (ובייחוד עורר בשעתו התרגשות הפרק רב הרגישות והעמקות על מות אמו של מספר-הרומן), אך עתה הושלם מעשה הכתיבה, והתוצאה מקסימה, משעשעת, פיי-קאנטית ומורכבת הרבה יותר מן הפרקים המבשרים שקדמו לה.

זהו סיפורו של ילד המתבגר בירושלים של שנות ה-50 ושל קשריו המיוחדים במינם עם תמהוני „גואל עולם“, מאותם תמהונים, שירושלים גדושה בהם, אבל הם גלויים רק למי שעינו בוחנת ורגישה כעינו של גיבור הסיפור. אך זהו גם סיפורו של תקופתנו, על רקע השבר של מלחמת יום הכיפורים. במארג רב תבונה ניטווים הזכרונות עם ה-טויה בת הזמן, חוויות הילדות עם ראייתו הבוגרת של המתבונן בהם ממרחק השנים; ירושלים המסוגרת של השכונות החרדיות עם הגופים האכזריים של הסואץ והאגם המר. ביכולת לשוגית של משורר מצויין ובללים הממשית עם החלום, אורחותיהם של בני-אדם עם מציאות המוות.

„כרוב מעשיהם של בני האדם מקופלת אף ראשיתו של סיפור זה, בחלום“, פותח הספר, וזהא מסתיים בפסוק קסום לא פחות: „כרוב חלומותיהם של בני האדם היה גם קצהו של סיפור זה געוץ במוות“.

